

IN MEMORIAM

Доцент д-р Светлозар Димитров Бакърджиев (1946–2026)

На 21.03.2026 г. ни напусна доц. д-р Светлозар Димитров Бакърджиев – изтъкнат български учен, преподавател и изследовател с принос към развитието на геологията, геостатистиката и геоматематиката.

Роден в гр. София на 02.06.1946 г., Светлозар Бакърджиев посвещава целия си професионален път на науката и образованието. Завършва Висшия минно-геоложки институт (дн. Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“) през 1975 г. със златен медал, а през 1979 г. защитава докторска степен в Московския държавен университет „М. В. Ломоносов“ с дисертация, посветена на геоложките условия за формирането на Кремиковското рудно находище, под ръководството на академик В. Смирнов и професор доктор на науките Г. Ф. Яковлев. Този период от неговото развитие поставя солидна основа за бъдещите му научни търсения и го утвърждава като специалист с дълбоки познания в областта на рудната геология.

Професионалният му път е неразривно свързан с Минно-геоложкия университет „Св. Иван Рилски“, където преминава през различни етапи на академичното развитие – от инженер-проектант и научен сътрудник до доцент. В продължение на десетилетия той съчетава активна научноизследователска дейност с всеотдайна преподавателска работа, като обучава и вдъхновява множество студенти и докторанти.

Доц. Бакърджиев бе учен с широки научни интереси и интердисциплинарен спектър. Неговите изследвания обхващат геостатистиката, геоматематиката, икономическата оценка на минералните ресурси, както и компютърното моделиране на природни системи. Той е сред пионерите в България в прилагането на геостатистически и геоматематически методи за ана-

лиз и моделиране на геоложки обекти. Разработва оригинални алгоритми и програмни решения за обработка на сложни природни данни, включително такива с нестандартни разпределения и висока променливост. Той организира и създава Компютърния клас към Геологопроучвателния факултет и го ръководи до пенсионирането си през 2014 г.

Като декан на Геологопроучвателния факултет (1995–2004 г.) доц. Бакърджиев играе ключова роля за модернизирването на учебния процес и въвеждането на съвременни образователни стандарти. Той е сред активните участници в разработването на кредитната система за обучение и допринася за интегрирането на българското висше образование в европейското академично пространство. В периода 2008–2012 г. е ръководител на катедра „Геология и проучване на полезни изкопаеми“ и продължава да работи

за развитието на научния и преподавателския потенциал на университета.

Автор е на над 80 научни публикации, включително статии в престижни международни издания, доклади на световни геоложки конгреси и учебници, които се използват и до днес. Неговият учебник „Основи на геостатистиката“ се утвърждава като фундаментален труд за обучението на студенти в областта. Активно участва в редица научноизследователски проекти в България и чужбина, свързани с моделиране на рудни находища, оценка на ресурси и приложение на съвременни статистически методи. Неговият принос има международно измерение – работи и специализира в САЩ и Канада, включително като гост-преподавател в Университета на Аризона. Членството му в организации като American Statistical Association и активната му роля в Българското геологическо дружество и

Българското статистическо дружество са свидетелство за неговия авторитет и принос към научната общност.

Освен изключителен учен, доц. Бакърджиев беше и отдаден преподавател, човек с широки интереси и новаторско мислене. Неговият стремеж към съчетаване на класическите геоложки подходи с модерните математически и компютърни методи вдъхновяваше колеги и студенти и създаде устойчива школа в областта на геостатистиката у нас.

С неговата кончина българската геоложка общност губи един от своите най-ерудирани и оригинални изследователи. Остава неговото богато научно наследство, неговият принос към образованието и паметта за човек, посветил живота си на науката и знанието.

Светла и вечна памет!

*Катедра „Геология и проучване
на полезни изкопаеми“
Минно-геоложки университет
„Св. Иван Рилски“*